

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: Up-320/01-12

Datum: 8. 4. 2003

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe A. A. iz Ž. pri Ž., ki ga zastopa B. B., odvetnik v Z., na seji senata dne 25. marca 2003 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94)

sklenilo:

Ustavna pritožba A. A. zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Ips 164/2001 z dne 7. 6. 2001 v zvezi s sklepom Višjega sodišča v Mariboru št. Kp 386/2001 z dne 20. 4. 2001 v zvezi in s sklepom Okrožnega sodišča v Mariboru št. Ks 222/2001 z dne 12. 4. 2001 se zavrže.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Pritožnik vlaga ustavno pritožbo zoper odločitve sodišč o podaljšanju pripora zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja nedovoljene proizvodnje in prometa z mamili po drugem odstavku 196. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. - v nadaljevanju KZ) ter kaznivega dejanja nedovoljene proizvodnje in prometa orožja ali razstrelilnih snovi po prvem odstavku 310. člena KZ. Zatrjuje kršitev pravic iz 19. in 20. člena Ustave z utemeljitvijo, da je bil šest dni, od 6. 4. 2001 do 12. 4. 2001, v priporu brez sodne odločbe. Predlaga, naj Ustavno sodišče izpodbijane sodne odločbe razveljavi in odredi, da se ga izpusti na prostost.

2. Višje sodišče je pritožbo zoper prvostopenjski sklep o podaljšanju pripora zavrnilo. V obrazložitvi sklepa je navedlo, da pritožnik kljub temu, da mu je sodišče pripor podaljšalo po preteku več kot dveh mesecev od zadnjega preizkusa, ni bil neupravičeno v priporu, ker pripor v tem času ni bil odpravljen z odločbo sodišča. Vrhovno sodišče je s sodbo zavrnilo zahtevo za varstvo zakonitosti. Iz obrazložitve te sodbe izhaja, da mora sodišče sklep, s katerim ob dvomesečnem preizkusu pripornih razlogov po izročitvi obtožnice pripor podaljša ali odpravi, izdati še pred potekom dveh mesecev od izdaje zadnjega sklepa o priporu. Vendar je po mnenju Vrhovnega sodišča stališče obrambe, da bi moral biti pritožnik zaradi prepozna odločanja sodišča izpuščen na prostost, napačno. Tako odločitev je Vrhovno sodišče obrazložilo z navedbo, da je v primeru, ko gre za odločanje o priporu po vložitvi obtožnice, pripor že tako ali tako odrejen ali podaljšan in lahko v tej fazi postopka pripor preneha le, če ga s sklepom odpravi senat.

3. Pritožnik navaja, da mu je bil pred izdajo izpodbijanega sklepa Okrožnega sodišča pripor (v katerem se je nahajal od 7. 6. 2000 dalje) ob preizkusu po uradni dolžnosti zadnjič podaljšan dne 6. 2. 2001. Naslednji preizkus sodišča in izpodbijano podaljšanje pripora naj bi sledilo šele po dveh mesecih in šestih dneh od prejšnjega podaljšanja. Pritožnik meni, da stališče Vrhovnega sodišča pomeni poseg v človekove pravice. Opravičilo za poseg ne bi smelo biti niti dejstvo, da mu je očitano hudo kaznivo dejanje niti obstoj višje stopnje utemeljenosti suma storitve tega kaznivega dejanja zaradi že vložene obtožnice. Če bi stališče Vrhovnega sodišča obveljalo, bi bilo po mnenju pritožnika podaljševanje pripora za dva meseca nepotrebno, saj ne bi imelo nobenega pravnega učinka. Pritožnik meni, da bi moral biti zaradi prepozna odločanja sodišča o podaljšanju pripora izpuščen na prostost. Ker med sklepi o podaljšanju pripora ni nepretrgane dvomesečne kontinuitete, bi se moralo šteti, da je bil pripor zoper pritožnika odpravljen. Izpodbijani sklep je po njegovem mnenju nezakonit, saj pripora po poteku dvomesečnega roka ni več mogoče podaljšati, temveč zgolj na novo odrediti.

B.

4. Po določbi 50. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) lahko vsakdo ob pogojih, ki jih določa ta zakon, vloži pri Ustavnem sodišču ustavno pritožbo, če meni, da mu je s posamičnim aktom državnega organa kršena njegova človekova pravica ali temeljna svoboščina. Po določbi 51. člena ZUstS se ustavna pritožba lahko vloži, ko so izčrpana vsa pravna sredstva. Ustavna pritožba se lahko vloži, ko so izčrpana redna in praviloma tudi izredna pravna sredstva.

5. Pritožnik uveljavlja kršitev pravice iz 19. člena Ustave in kršitev 20. člena Ustave, ki naj bi bili storjeni s tem, da je bil pritožnik v priporu določen čas brez izdane odločbe.

Izčrpanost pravnih sredstev pred vložitvijo ustavne pritožbe izkazuje z izčrpanostjo rednih in izrednih sredstev zoper sklep o podaljšanju pripora. Že v odločbi št. Up-185/95 z dne 24. 10. 1996 (OdiUS V, 186) je Ustavno sodišče sprejelo stališče, da uveljavljanje kršitve pravice do osebne svobode, ki naj bi bila storjena s tem, da je bil pritožnik v priporu določen čas brez izdane sodne odločbe, ne more biti predmet ustavne pritožbe zoper izpodbijane akte. Sklep Okrožnega sodišča lahko za pritožnika učinkuje šele od njegove vročitve pritožniku in se zato ne more nanašati na čas odvzema prostosti pred tem. V tem primeru gre lahko le za to, da je bila z morebitnim nezakonitim dejanjem, ki naj ne bi imelo podlage v sodni odločbi, kršena pritožnikova pravica do osebne svobode. Po določbi drugega odstavka 157. člena Ustave odloča o zakonitosti posamičnih dejanj, s katerimi se posega v ustavne pravice, če ni zagotovljeno drugo sodno varstvo, v upravnem sporu pristojno sodišče. Iz navedb v ustavni pritožbi izhaja, da pritožnik navedenega sodnega varstva ni izčrpal, zato je treba ugotoviti, da pred vložitvijo ustavne pritožbe ni izčrpal razpoložljivih pravnih sredstev.

6. Ker procesna predpostavka izčrpanosti pravnih sredstev ni podana, je Ustavno sodišče ustavno pritožbo zavrglo.

C.

7. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi druge alineje prvega odstavka 55. člena ZUstS v sestavi: predsednik senata dr. Zvonko Fišer ter člana dr. Ciril Ribičič in dr. Mirjam Škrk. Sklep je sprejel soglasno. Sodnik Ribičič je dal pritrdilno ločeno mnenje. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednik senata
dr. Zvonko Fišer